

EEN MENS IS GEEN AARDAPPEL

Blijspel in twee of drie bedrijven

door

**A. SMIT
en
J. DE GRAAF**

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN MENS IS GEEN AARDAPPEL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **A. SMIT en J. DE GRAAF** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

BETJE: Een vrouw van ongeveer zeventig jaar die sinds de dood van haar man, enkele jaren geleden, steeds meer is vereenzelvigd en daardoor onzorgvuldig is geworden met haar medicijnen en haast geen contact meer heeft met de rest van de wereld. In de loop van het stuk krijgt ze, dankzij de aandacht van haar kleindochter, weer meer zin in het leven en haar toekomst.

JANNIE: Een vrouw van in de veertig die sinds haar scheiding op haar dochter en het huishouden heeft gestort en weinig plezier meer beleeft in haar leven. Als haar oude schoolliefde na twintig jaar weer opduikt is ze bijna al haar zelfvertrouwen verloren en moet ze door haar moeder en dochter weer op de been worden geholpen.

LIESBET: Een puber van een jaar of zeventien die worstelt met vragen over “echte” liefde, oma’s komst en de kleur van haar nieuwe kamer. Haar levenslust en de overdreven zorgzaamheid van haar moeder komen regelmatig in botsing met elkaar. In haar oma vindt zij iemand bij wie ze haar vragen kwijt kan en die haar serieus neemt.

EVERT: De oude schoolvriend van Jannie keert na een lang verblijf in het buitenland weer terug naar de oude woonplaats. Enigszins overdondert door Betje zet hij toch door en weet Jannie weer voor hem te winnen.

HET STUK:

“Een mens is geen aardappel” is een wat serieuzer blijspel waar nog genoeg in valt te lachen. De drie vrouwelijke rollen zijn uitstekend geschikt voor die speelsters die een wat uitgebreidere rol willen spelen dan doorgaans. De thematiek en de situatie zijn herkenbaar en van deze tijd. Het is dan ook bij uitstek geschikt voor een vereniging die een eigentijds stuk wil spelen en de beschikking heeft over een aantal sterke speelsters.

DECOR:

Een doorsnee huiskamer van een doorsnee woning. Het interieur is van deze tijd maar niet super modern. Het is overdreven gezellig ingericht. Noodzakelijk voor de voorstelling zijn een bank, een stereomeubel, een glazen- annex drankkast en een eethoek. Er zijn twee deuren zichtbaar. De deur middenachter op het toneel is de deur van Jannies slaapkamer, de deur links midden is de deur naar de gang.

ATTRIBUTEN:

Het belangrijkste attribuut is de opgezette papegaai van Betje. In de papegaai of in de kooi heeft Betje haar spaargeld verstopt. Andere attributen zijn: Een mandje aardappels, een fles citroenjenever met glazen, de bagage van Betje en een emmertje met spons.

KLEDING:

Het is belangrijk dat Jannie zich in het tweede bedrijf snel kan omkleden. Het preperen van kleding met klittenband, voor het snel open en dicht doen, kan het omkleden versnellen.

EERSTE BEDRIJF

Liesbet komt de kamer binnen rennen en gooit haar jas en tas ergens op de grond. Zij doet een cassettebandje in de geluidsapparatuur en zet deze hard aan, hierna ploft ze op de bank en zingt uitbundig mee (*de muziek is "schools out for summer"-Alice Cooper*) Na enige ogenblikken komt Jannie binnen, zij kijkt naar Liesbet, loopt naar het stereomeubel en zet de geluidsapparatuur zachter. Liesbet begint nog harder te zingen. Jannie zet de muziek uit. Liesbet blijft zingen. Jannie zegt de volgende teksten in de adempauzes van Liesbet.

EERSTE TONEEL (JANNIE, LIESBET)

JANNIE: Er is thee. En vertel eens, hoe was het op school?

LIESBET: (*zingt hard*) "Schools out for Summer".

JANNIE: Ik heb sinaasappelthee gezet.

LIESBET: (*zingt hard*) "Schools out for Summer".

JANNIE: En voor de gelegenheid: een moorkop!

LIESBET: (*roept*) Lekker. (*zingt verder*) "Schools out for Summer".

JANNIE: Ach kind, een beetje rustiger hoor. Ik krijg er hoofdpijn van.

LIESBET: (*zingt gewoon door*) "Schools out for Summer".

JANNIE: Liesbet, hou op!

LIESBET: Moe, ik heb vakantie. Zeven weken lang niet naar die rot school.

JANNIE: Nou, als dit de hele vakantie zo gaat. Lang op bed liggen zeker en de hele dag niets doen behalve meezingen met die rot herrie. En berg die rotzooi op. Ik heb alles net opgeruimd en jij bent nog geen vijf minuten thuis en dan kan ik alweer beginnen. Mijn kop loopt mij nu al om.

LIESBET: Mooi lopen laten. Het komt vanzelf wel weer terug. Hoop ik.

JANNIE: Ruim je jas maar op. (*Liesbet pakt haar jas en tas en gooit deze op de bank*) Daar waar ze horen! (*Liesbet brengt haar spullen naar de gang*) Ik heb de thee ingeschonken hoor.

LIESBET: Okee

JANNIE: En hoe was de laatste dag op school? Gezellig....?

LIESBET: (*Barst weer uit in zingen*) "Schools out for Summer".

JANNIE: Kind, doe niet zo druk. Ik moet er niet aan denken dat je zo zeven weken lang te keer gaat.

LIESBET: Maak je maar niet druk hoor. Ik ga nog tien dagen met vader naar Parijs.

JANNIE: Ja, ja. Als dat maar niet zo gaat als verleden jaar. Je was doodop toen je thuis kwam van al dat gefuif en gefeest. Dat je nog mee wil met hem en die opgeverfde tuthola.

LIESBET: *(boos)* Doe toch eens normaal, mens! *(stilte, Liesbet en Jannie nemen een slok thee en een hap taart. Liesbet wil haar goede humeur niet bederven. En zegt met volle mond)* Anita heeft gezegd dat ik in de vakantie wel bij haar vader kon komen werken.

JANNIE: Bij Anita haar vader? Mannenwerk op de boerderij?!

LIESBET: Nee, echt vrouwenwerk, mam. Ik moet de koeien wassen en het paard een permanent in de staart maken en 't varkenshok verven en behangen. En 's middags moet ik Duitse toeristen leren klompendansen.

JANNIE: Kind toch....

LIESBET: Nee hoor, gewoon op het land. Achter de aardappelrooimachine.

JANNIE: He get, nee toch zeker! Je wordt er zo smerig als een varken.

LIESBET: Wat kan dat me nou schelen. Als ik maar wat verdien.

JANNIE: Wat is dat nu voor rare praat. Je kan toch ook wel proberen een baantje via het uitzendburo te krijgen. Als secretaresse ofzo. Dat is tenminste fatsoenlijk werk.

LIESBET: Doei....!! Zeker de hele week op hoge hakken en in zo'n kort rokje achter een of andere directeur aanlopen. *(doet overdreven voor)* Ja, meneer Huppeldepup. Natuurlijk, meneer Huppeldepup. O graag, meneer Huppeldepup.

JANNIE: Wat is daar nu mis mee?

LIESBET: Als je dat niet snapt ga dan maar zelf achter meneer Huppeldepup aanlopen. *(ze zwijgen gepikeerd, ze drinken van de thee)*

JANNIE: Ik ben vanmorgen nog even bij oma geweest.

LIESBET: *(weinig geïnteresseerd)* Oh, hoe was het met haar?

JANNIE: Het kon beter. De dokter was er ook.

LIESBET: De dokter....? Is oma ziek....? Wat mankeert haar dan?

JANNIE: Tja, dat weet de dokter ook niet precies, maar hij was niet tevreden.

LIESBET: *(bezorgd)* Vertel moe, wat is er aan de hand?

JANNIE: Nou ja, oma raakt wel eens het overzicht kwijt.

LIESBET: Maar ze heeft toch pas een nieuwe bril?

JANNIE: Nee! Oma wordt vergeetachtig. Een paar dagen geleden had ze de hele avond haar gas aan laten staan met de koekepan

er nog op. Als de buurvrouw niet toevallig langs was gekomen was het vast misgegaan. Als het zo doorgaat krijgt gebeurd nog een ongeluk. En de dokter zegt dat ze ook heel onzorgvuldig met haar medicijnen is. Ze neemt er soms wel vier tegelijk, terwijl er zo duidelijk op de verpakking staat.... eenmaal daags.

LIESBET: (*heel bezorgd*) Maar dan moet oma toch hulp hebben?

JANNIE: Ja.... en de dokter zei dat er 's nachts ook iemand moet zijn. Maar dat is een gedoe van niks. Ik kan toch niet altijd daar zijn?

LIESBET: Maar oma zou toch naar dat nieuwe bejaardenhuis gaan?

JANNIE: Daar is voorlopig nog geen plaats. De dokter dacht pas over een week of zeven.

LIESBET: Wat moeten we dan?

JANNIE: Nou, de dokter en ik vinden het niet vertrouwd als oma in die tussentijd alleen blijft wonen, dus hadden we gedacht dat ze zolang maar hier in huis moet komen.

LIESBET: Natuurlijk, we kunnen haar toch niet in de steek laten. Wanneer komt ze?

JANNIE: (*opgelucht*) Dus je vindt het goed?

LIESBET: Logisch....!

JANNIE: Ik wilde haar zondag ophalen. Als jij dan af en toe ook iets met oma wilt doen...., een spelletje ofzo? Ik kan me nu eenmaal niet de hele dag met haar bezighouden. Bovendien...., het is mijn eigen moeder, maar sinds opa z'n dood zegt ze haast niets meer en daar wordt ik zo af en toe simpel van.

LIESBET: Waar moet oma slapen?

JANNIE: We zetten een ledikant op jouw kamer en....

LIESBET: (*woedend*) Op mijn kamer....? Ja, daaag.... Ik ga in de vakantie mijn hele kamertje opknappen. (*dromerig*) Alle muren wil ik Vaticaan paars en de deur Senegal-zwart, de gordijnen en mijn hoeslakens Savanne-groen en de lampekapjes en kussens van gebloemde....

JANNIE: Geen sprake van.

LIESBET: Oma kan toch ook op jouw kamer slapen?

JANNIE: Daar kan geen bed meer bij.

LIESBET: Voor die paar weken kan ze toch wel bij jou op het grote bed?

JANNIE: Nee, dat kan niet...!

LIESBET: Ik zie niet in waarom niet. Het is je eigen moeder. **JANNIE:** Eh...., dat wil oma niet.

LIESBET: Heeft ze dat gezegd?

JANNIE: Nee...., niet precies...., maar dat wil ze niet.

LIESBET: Hoe weet je dat dan?

JANNIE: (*korzelig*) Dat is nu eenmaal zo. Bovendien heb ik gewoon geen zin om elke morgen die twee persoons lakens te wassen. Ik moet er niet aan denken.

LIESBET: Elke morgen lakens wassen?

JANNIE: Nou als je het dan zo graag weten wilt.... Oma heeft de laatste tijd wat problemen met haar waterhuishouding.

LIESBET: Blaasontsteking....?

JANNIE: Nee geen blaasontsteking.... Ze kan haar water niet zo goed meer ophouden.

LIESBET: Pist Oma op bed?

JANNIE: Ach kind toch! Niet zo grof in de mond. Het is al erg genoeg. Dat heet incennentie, zei de dokter.

LIESBET: Ja, incennentie....??

JANNIE: Ja, incennentie.

LIESBET: Incontinentie zal je bedoelen. Nou en....? Wat zal dat nou. Daar zijn toch pillen voor en luiers enzo.... Dat je je daar zo over aanstelt.

JANNIE: Dat kan jij wel aanstellen vinden maar jij hoeft die lakens niet te wassen. Ik wil het niet hebben. Het stinkt gewoon.

LIESBET: Flauwekul....! Oma kan best bij jouw op de kamer. Dan kan ik tenminste mijn kamertje verven. Want na de vakantie mag ik het toch niet van jouw, dan moet ik huiswerk maken.

JANNIE: Ik zou willen dat je altijd zo aan je huiswerk dacht.

LIESBET: Bovendien, oma zegt toch niets meer sinds opa er niet meer is, behalve dan "Ja, zo gaat het". En als Anita langs komt....? Waar kunnen we dan naar de radio luisteren?

JANNIE: Dan ga je maar eens naar Anita haar huis.

LIESBET: En dan om tien uur thuis wezen omdat Oma moet slapen.

JANNIE: Dan ga je tenminste eens op een fatsoenlijke tijd naar bed.

LIESBET: Daaag.....!!! En als Oma nu ineens niet goed wordt.... Ik bedoel, Opa was ook zo maar ineens dood.... dat kan zomaar als je zo oud bent.

JANNIE: Get jasses, dat gebeurt niet. En verder afgelopen, Oma slaapt bij jouw op de kamer. En je doet een beetje aardig tegen haar.

LIESBET: Ja hoor ik zal alle dagen met haar "mens erger je nieten", nou goed. (*Jannie af*) Ik zal me wel weer aanpassen. (*even het licht uit of het doek sluiten. dan is het zondag. Oma is gearriveerd*)

TWEEDE TONEEL (JANNIE, LIESBET, BETJE)

(Liesbet ligt op de bank. Oma is zojuist gearriveerd; er staan twee koffers in de kamer. Oma zit bij de tafel een kopje thee te drinken. Haar papegaai staat naast haar op de tafel. Jannie is bezig een koffer uit te pakken.

JANNIE: Nou moeder, het viel toch reuze mee in de taxi, niet waar? Alleen begrijp ik niet waarom je die aardige chauffeur zowat aanvloog toen hij je papegaai in de kofferbak wilde zetten. Hij wilde hem alleen maar opbergen, toch niet stelen.

LIESBET: Hoe heet je Lorre, Oma?

JANNIE: Ze zegt Tarzan tegen dat beest.

LIESBET: Ha Tarzan, kom je hier ook een tijdje wonen?

JANNIE: *(verwijtend)* Liesbet. Moeder, waarom heb je toch zoveel meegenomen. Ben je bang dat ze je huisje in de tussentijd leeghalen? Nou ja... en wat dan... over zes weken staat het toch allemaal bij het grof vuil. Wat hebben we hier nu? *(haalt een oude pothelm uit de koffer)* Ach moeder, je hebt al vijftig jaar niet meer op een brommer gezeten. *(heeft een ouderwets zwempak in de handen)* Je oude zwempak! Daar staan we nog mee op de foto toen we op vakantie in Scheveningen waren. Toen zat ik nog niet eens op de lagere school. *(Tegen Oma, luid sprekend)* Je wilt hierin toch niet gaan zwemmen, dit is wel erg ouderwets hoor.... Wat jij Liesbet?

LIESBET: Oma gaat er ook niet in zwemmen. *(luid tegen Oma)* Oma gaat er mee naar de sauna, he Oma.

BETJE: Ja, zo gaat dat.

JANNIE: Ja, maak jij er maar weer een lolletje van. *(terwijl Liesbet nog na grinnikt pakt Jannie een doos vogelzaad uit de koffer, zij kijkt naar de doos, dan naar de papegaai en dan weer naar de doos en legt deze dan hoofdschuddend weg. Hierna haalt ze een doosje pillen te voorschijn, ze leest het gebruiksvoorschrift en gaat triomfantelijk naar Liesbet)* Kijk eens Liesbet, wat heb ik gezegd? Eenmaal daags, een tablet. *(Ze loopt terug naar de koffer en haalt enigszins gegeneerd een po te voorschijn)* Moe! We hebben boven ook een WC! Hier moeten we dan maar wat bloeiende plantjes in zetten.

LIESBET: Ja, Pispotjes!

JANNIE: Heb je nou geen gewone dingen meegenomen? *(ziet een foto van haar vader)* Ach kijk, Pa ligt ook nog onderin! Zet jij Opa is op de kast, kind. *(hiermee is de koffer uitgepakt, Jannie gaat bij Betje aan de tafel zitten en begint luid tegen haar te praten)* Moeder, je slaapt bij Liesbet op de kamer. Dat vindt Liesbet ook

heel gezellig. Hè, Liesbet...! En je kunt 's avonds op je gewone tijd naar bed want Liesbet gaat ook vroeg. Zij heeft haar slaap ook hard nodig. En als je zondags naar een kerkdienst wilt luisteren, dan kan dat op je eigen kamer. Liesbet heeft zo'n mooie grote radio, nietwaar Liesbet. Dan kunnen jullie samen de psalmen meezingen (*Liesbet staat boos op en verlaat, met haar radio de kamer*)

DERDE TONEEL (BETJE EN JANNIE)

JANNIE: Waar ga je nu ineens naar toe, Liesbet? Dat komt niet door u, hoor moeder. Ze zit in een moeilijke leeftijd, moet je maar denken en ze heeft het best moeilijk op school. Ze is gewoon aan vakantie toe. Het valt ook niet mee voor zo'n kind, nooit eens iemand waar ze naar toe kan gaan met haar huiswerk. Ja, ik snap niks van dat moderne reken gedoe. En altijd vrouwenpraat. 't Is ook niets zo zonder man in huis. Je kan het aan het kind ook wel zien. Altijd in dat versleten spijkergoed en met die afgetrapte gymschoenen aan, nooit eens een vlot jurkje of zoiets. Nee...., het valt soms niet mee om dat kind groot te brengen. En je hebt ook nooit eens iemand bij je, bij wie je eens lekker kunt uithuilen. Je leest wel eens zo'n advertentie in de krant, maar ja...., dan weet je ook niet wat je in huis haalt. Je kunt wel van de regen in de drup komen. Ach ja, zo heeft ieder mens wel eens wat te klagen.

BETJE: Ja, zo gaat dat.

JANNIE: Ja moeder, zo gaat dat.... Kom, ik zal je nog eens een kopje inschenken of moet je eerst even naar de WC?

BETJE: Ja, zo gaat dat.

JANNIE: Kom nou moe, dan gaan we eerst naar nummertje honderd.

BETJE: Ik ben al geweest.

JANNIE: Ja, vanmorgen, voor we weggingen.

BETJE: Ik hoef niet!

JANNIE: Jawel....! En nu mee komen, ik heb niet de hele dag de tijd. (*Betje laat zich meenemen maar wil de papegaai ook mee*) Laat dat smerige beest nou maar staan, hij vliegt niet weg hoor. (*Jannie kijkt naar de zitting van de stoel en ziet dat die nat is en kijkt dan naar de kont van Betje*) Ach lieve hemel, moe. Waarom zeg je dat nu niet even eerder. Mijn beste stoel (*Jannie ratelt bijna hysterisch verder*) En ik heb hem net nog laten overtrekken. Ik heb er zoveel moeite voor moeten doen voor ik het juiste stofje had gevonden. Eerst paste het niet bij mijn gordijnen, dan was het weer veel te

bont voor mijn tafelkleed. Dan was er alleen maar weer stof met alleen rozen er op terwijl ik zo graag begonia's wilde. En kijk nou toch eens, op mijn mooiste bloem, helemaal verregend. (*Liesbet komt weer op*)

VIERDE TONEEL (BETJE, JANNIE, LIESBET)

LIESBET: Wat is hier aan de hand, het lijkt wel of de wereld vergaat.

JANNIE: Moet je mijn nieuwe stoel es bekijken, helemaal verruïneerd.

LIESBET: Nou, die begonia's hebben voorlopig geen water meer nodig. Het lijkt de watersnoodramp wel.

JANNIE: (*helemaal van streek*) Ach, jij....!

LIESBET: Maak je niet zo druk. Ik maak het wel schoon met een beetje water. Wat jij Tarzan....?

JANNIE: Met azijn.... En niet boenen, deppen. (*gaat samen met Betje af*) Schiet op moe, ik heb niet de hele dag de tijd.

LIESBET: Dat kan nog gezellig worden. (*gaat af, men hoort het geluid van het vullen van een emmer, Liesbet zingt of neuriet een vrolijk liedje; bijv. "Singing in the rain"*)

VIJFDE TONEEL (LIESBET)

LIESBET: (*komt op en zet de muziek aan, dit is het melodietje dat zij al neuriede toen ze de emmer vulde. Zij begint de stoel voorzichtig te deppen maar in haar enthousiasme gaat ze steeds wilder te keer tot het water in het publiek terecht komt. Zij houdt dan op, ruikt aan de zitting, kijkt vertwijfelt om zich heen en ziet dan het flesje parfum van oma staan. Zij danst naar het flesje en terug, ruikt aan het flesje en besprenkelt voorzichtig de zitting. Hierna ruikt zij nogmaals aan de zitting. Schudt haar hoofd en giet het hele flesje over de stoel. Ze ruikt en zegt dan) Citroentjes fris. (Ze loopt naar de deur en roept in de deur opening) Moe, er is een wonder gebeurd! Je begonia's ruiken nu naar Lelietjes van Dalen. (gaat af Doek even weer sluiten dan wel het licht even uit)*)

ZESDE TONEEL

(LIESBET EN BETJE)

(De koffers van Oma zijn weg. Op de stoelen en bank liggen papieren luiers. Betje zit in de kamer aardappelen te schillen. Liesbet ligt op de bank en telefoneert met haar vriendin. Zij ondersteunt haar tekst met brede gebaren. Alsof ze op deze wijze haar vriendin beter kan bereiken.

LIESBET: *(met een schuin oogje op Betje)* En mijn moeder denkt dat ze dement is omdat ze de hele dag met haar opgezette papegaai rondsjouwt en omdat ze haast niets meer zegt. Maar volgens mij heeft Oma ze nog alle zeven goed op een rijtje. Gisteravond...., ze mag geen vettigheid meer hebben van de dokter, nou gisteravond dus...., hoorde ik om twaalf uur Oma opstaan. Ik er achteraan...., zat ze in de keuken, achter een halve metworst...!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto